

promissio

GUDS LØFTE – VORES SENDELSE

• 04

DEN LUTHERSKE KIRKES SKOLER FÅR NYE BØGER I EN HELT SÆRLIG INDPAKNING

På de fleste skoler i Liberia findes der ingen bøger. Men når corona-nedlukningen er ovre, kan eleverne i 1.-3. klasse på seks af kirkens skoler se frem til at fordybe sig i deres helt egne bøger 20 minutter hver dag.

• 06

DER BLEV CYKLET FOR EN GOD SAG

Resultatet af indsamlingskampagnen "Vi cykler for verden" kan blandt andet lønne en evangelist i to år og sende 200 lærere på dagskursus i bedre undervisning.

• 12

SENDEMENIGHEDEN LEVER MED I ELISABETHS LIV OG GIVER TRYGHED

»Jeg tror, det ville være ensomt – i hvert fald i tankerne – hvis jeg ikke havde en sendemenighed,« siger missionær Elisabeth Poulsen.

Frede Ruby Østergård interviewer Team Kom Ind til live-transmission fra cykelsponsorløbet.

STORT ENGAGEMENT UNDER CORONA-KRISEN

Den fortsatte corona-situation påvirker fællesskabet med vores internationale søstre og brødre og vores aktiviteter i Danmark. Midt i det hele har der dog været klare lyspunkter – for eksempel vores cykelsponsorløb "Vi cykler for verden".

Corona er her endnu. Det kommer desværre til at påvirke hverdagen et godt stykke tid fremover, så vi forsøger at finde ud af at leve i det.

Som missionselskab med partnere rundt i verden er vi specielt udfordret i forhold til fællesskabet med vores brødre og søstre. Det er et vigtigt fællesskab, og det er vigtigt for os, at det ikke kun er et online-fællesskab, da det har sine klare begrænsninger. Men hvornår og hvordan kan vi for eksempel rejse på besøg uden for Europa, når selv visse områder inden for Europa er lukkede for os?

I skrivende stund kan missionærerne godt være i Etiopien, men de kan ikke færdes så frit som tidligere. Mere kompliceret er det at være i Liberia, og derfor er Elisabeth Poulsen fortsat på Færøerne.

Vi mærker dog tydeligt, at vi har et stærkt fællesskab i Promissio, og specielt tydeligt blev det midt under corona-nedlukningen, da vi med kun tre uger fra idé til virkeliggørelse afviklede cykelsponsorløbet "Vi cykler for verden" den 16. maj.

Som du kan læse andetsteds i bladet, blev der samlet knap 175.000 kr. ind til arbejdet. Situationen med corona rumstede i baggrunden, og vi måtte tage højde for det i afviklingen. Derfor bestod løbet både af et onlinetransmitteret cykelløb ved Lisbjerg Buen i Aarhus og flere lokale løb, hvor både grupper og enkeltpersoner var i gang.

Det var helt forrygende som folk sagde ja til at være med på den ene eller anden måde, og efter den officielle "løbsweekend" i maj har flere lokale også arrangeret cykelløb og andre arrangementer, som har været med til at støtte arbejdet hos vores partnere.

Jeg glæder mig over det store engagement, vi oplevede, og jeg forestiller mig helt sikkert, at vi vil gentage succesen til næste år. Et par ting skal vi sikkert gøre anderledes og være skarpere til, men med kun tre uger fra idé til afvikling skulle det også være mærkeligt, hvis noget ikke skulle justeres til næste gang.

Tak for støtten til alle jer, der bakkede op. Vi håber, I er med igen en anden gang!

KOLOFON

Redaktion:

Generalsekretær Frede Ruby Østergård (ansvarshavende)
frede@promissio.dk
Markedsførings- og sekretariatskoordinator
Line Reckweg Nissen
line@promissio.dk
Journalist Rikke Thomassen
rt@rikkethomassen.dk

Magasinet Promissio:

Magasinet sendes gratis til alle Promissios medlemmer og til interesserede i Danmark og på Færøerne.

Artikler kan anvendes efter aftale med Promissio.

Fotos ved Promissio hvor intet andet er anført.

Forsidefoto:

Situationen med coronavirus giver de gadesælgere, der står i ethvert kryds i Etiopiens hovedstad, Addis Ababa, mulighed for også at sælge mundbind. Fotograf: Lotte Carlsen

Design:

Vokseværk – vokseverk.dk

Layout og tryk:

Johansen Grafisk A/S
ISSN 2246-4506
Oplag: 3.800 stk.

Giv besked til Promissio, hvis du har ændringer i navn eller adresse.

Indsamlingsetik:

Promissio følger ISOBROs vejledning for god indsamlingsetik.

Promissio hed Dansk Ethioper Mission før 15. maj 2014.

Promissio

TORVET, Katrinebjergvej 75
8200 Aarhus N

Telefon: 7356 1260

E-mail: info@promissio.dk

Hjemmeside: www.promissio.dk

Giro: 607 1104

Nordea Bank: 2207 0062262753

Frede Ruby Østergård

Frede Ruby Østergård, generalsekretær

BÅDE ELEVER OG LÆRERE I LIBERIA ER RAMT AF FØLGEVIRKNINGER FRA CORONA

Skolerne i Liberia er lukket for de yngste elever, mens der åbnes langsomt op for de ældre klasser. Men alle er ramt af følgevirkningerne fra coronapandemien, og situationen i landet er kritisk.

Af Rikke Thomassen, journalist

»Situationen med coronavirus rammer alle i Liberia. Landet var nedslidt inden coronavirus, og nu er der ingen, der går fri af bekymring, sult og nød på forskellige fronter.«

Sådan siger missionær Elisabeth Poulsen om situationen i Liberia. I skolesystemet, som hun er en del af, rammer det også både lærere og elever på skolerne.

»Når forældrene ikke sender børnene i skole, betaler de ikke skolepenge, og skolepengene er det, lærerne får løn fra. Man har forsøgt i et stykke tid at opmuntre skolerne til at lægge til side, så de har en nødration, men det fungerer ikke alle steder, så det er måske kun på to skoler ud af 28, at lærerne får løn under nedlukningen,« siger Elisabeth.

Udsigterne til at skolerne åbner op på normal vis igen er også lange.

»Man har ønsket at åbne skolerne siden sidst i juli, men nu hedder det sig, at 6.-9. klasse skal i skole fra 17. august for at slutte skoleåret 19/20, og 9.-12. klasse skal til deres forberedelse og eksamener også fra nu af og frem til december. 1.-5. klasse, grundskoleklasserne, skal ikke i skole igen i år,« fortæller Elisabeth.

Men om det kommer til at forløbe som planlagt, er uvist, for coronavirus er fortsat aktiv i Liberia, og selvom der har været en åbning af aktiviteterne i Liberia, er der stadig risiko for nedlukning igen.

Urealistisk med hjemmeskole

Situationen for lærerne er derfor fortsat uvis, og samtidig er Elisabeth også

For eleverne i grundskolen i Liberia er der lange udsigter til at komme tilbage i skolen. (Arkivfoto).

bekymret for de børn, der ikke kommer i skole resten af dette år.

»For børnene er det svært, for skolen er fristedet for mange børn. Man ved jo, at mange børn har det svært hjemme, hvor de bare skal arbejde endnu mere, og de mister også mere end et halvt års skolegang. Det hedder sig godt nok, at forældre til elever i grundskolen skal møde på skolen en gang om ugen for at hente en lektiepakke, så eleverne kan arbejde hjemmefra, men det kan ikke lade sig gøre i praksis, for skolerne har ikke noget materiale at dele ud af. Det ser fint ud på Undervisningsministeriets

dokument, men det er ikke til at effektuere i virkeligheden,« siger Elisabeth, som også sætter spørgsmålstegn ved, om forældrene kan hjælpe eleverne, hvis de skulle få opgaver, de kan arbejde med hjemmefra.

Der er således grund til bekymring for både skolesystemet og Liberia som helhed, da coronavirus og dets følgevirkninger har store konsekvenser i landet.

Elisabeth Poulsen er fortsat på Færøerne, men planlægger at rejse til Liberia i løbet af efteråret. Læs mere om situationen for Promissios missionærer på side 11. ●

DEN LUTHERSKE KIRKES SKOLER FÅR NYE BØGER I EN HELT SÆRLIG INDPAKNING

På de fleste skoler i Liberia findes der ingen bøger. Men når corona-nedlukningen er ovre, kan eleverne i 1.-3. klasse på seks af kirkens skoler se frem til at fordybe sig i deres helt egne bøger 20 minutter hver dag.

Af Elisabeth Poulsen, missionær

Som nyankommet til Den Lutherske Kirkes skolesystem i Liberia sidste år var der noget, der undrede mig, da vi besøgte de skoler, kirken driver.

Vi er vant til herhjemme fra, at der er masser af materialer på skolerne, og vi har de bøger, vi har brug for, men på de fleste skoler i Liberia findes der ingen bøger. Eleverne sidder med et kladdehæfte og en blyant, og nogle sidder med ingenting. De kigger på tavlen og på det, der bliver skrevet, og lytter til det, læreren siger. Kan de få noget ud af undervisningen, tænkte jeg? Hvordan skal børn kunne lære, hvis de ikke har bøger og materialer at blive inspireret af?

Jeg spurgte lærerne, og de sagde, at de ønskede, at der kom bøger til skolen, men at de ikke havde råd til at købe nogle, og at de bøger, man kunne købe i Liberia, ikke var af særlig høj kvalitet.

Bøgerne samlede støv

I min søgen efter bøger til kirkens skoler fandt jeg ud af, at skolesystemet for nogle år siden fik en masse brugte bøger fra USA. De stod og samlede støv på skolesekretariatets depot, og jeg tænkte, at de kunne gøre en masse gavn ude på skolerne. Vi satte derfor et læseprogram i værk, som skolerne skal arbejde med i det kommende år. En del af læseprogrammet er, at vi giver lærerne en oplæring i læseforløb, for at de på den måde kan få mest mulig nytte af bøgerne.

Men bøgerne var pakket i slidte gamle papkasser, og jeg kunne se, at det ikke var en holdbar løsning at distribuere dem til skolerne i den forfatning.

Elever i 1.-3. klasse kan se frem til hver dag efter morgensang at slå lågerne op og læse i deres helt egne bøger.

Flotte bogskabe bygget af den lokale tømrer, Nathan Gayfkor (tv), som poserer sammen med sin assistent, Morris Fanolah. Nathan satte en ære i at bygge dem, og lønnen, han fik, har været med til at give hans familie mad på bordet under coronakrisen.

En stolt tømrer

I første omgang tænkte vi, at vi ville købe plastikkasser til bøgerne, men efterhånden kom vi frem til en mere bæredygtig løsning: At få bygget bogskabe. Jeg søgte derfor Lærernes Missionsforening om støtte, og de bevilligede 3.000 kr., som i dag er blevet til seks flotte bogskabe.

Til arbejdet med bogskabene spurgte vi en lokal tømrer, Nathan Gayfkor, om han kunne udføre opgaven for os. Han var meget stolt over at blive spurgt og følte det som en ære at være med til at lave noget, der kunne sikre børnene bedre adgang til bøger og opbevaring af bøger.

Han regnede ud, hvad materialet kostede, og hvad han skulle have i løn for hvert skab. Vi underskrev en kontrakt, og sidenhen gik

arbejdet i gang. Han arbejdede nærmest dag og nat de dage, han havde sat tid af til at producere bogskabene.

Corona satte en kæp i hjulet

Vi i skolesystemet havde planlagt at holde en ceremoni på de skoler, der fik et bogskab. Vi ville samle alle lærere og elever, holde en tale og fejre, at skolen havde fået bøger, men inden vi havde set os om, var corona også kommet til Liberia, og alt blev lukket ned. Jeg rejste ud af landet og er i skrivende stund på Færøerne. Mens vi venter på at vende tilbage til en almindelig skoledag, står skabene og venter i kirkens lagerrum.

Men selvom bogskabene endnu ikke er fordelt ud på skolerne, så har de allerede gjort godt. Nathan Gayfkor kan nu, for den

løn han fik for arbejdet med bogskabene, købe ris og holde sin familie mæt i disse svære corona-dage.

Og når nedlukningen er ovre, så kan eleverne i 1.-3. klasse på seks af kirkens skoler se frem til at slå skabene op hver dag efter morgensang for i 20 minutter at fordybe sig i deres helt egne bøger. ●

Langt over halvdelen af børn i Liberia går ikke i skole. Forældrene har ikke råd til børnenes skoleuniformer og andet udstyr, som kræves, og de har brug for børnenes hjælp på familiens farm. Den Lutherske Kirke i Liberia driver 28 skoler, og omkring 7.000 børn får skolegang på disse skoler.

DER BLEV CYKLET FOR EN GOD SAG

Resultatet af indsamlingskampagnen "Vi cykler for verden" kan blandt andet lønne en evangelist i to år og sende 200 lærere på dagskursus i bedre undervisning.

Af Line Reckweg Nissen, markedsførings- og sekretariatskoordinator

Der blev trådt til i pedalerne, og pulsen var høj hos de 14 cykelryttere, der lørdag aften den 16. maj cyklede for at samle penge ind til Promissios arbejde. Cykelsponsorløbet blev streamet live på Facebook, hvor de forskellige hold blev interviewet, og udsendelsen kan stadig findes på Promissios Facebookside.

Eventet var kulminationen på den to ugers kampagne "Vi cykler for verden", som engagerede Promissios venner over hele Danmark. Én af dem var Simon Mejdahl fra

Vindblæs ved Løgstør.

»Jeg valgte at engagere mig i løbet, fordi jeg skal på GDT næste forår og derfor får noget af det direkte udbytte af de indsamlede penge at se. Og så var det en nem måde at samle penge ind til et godt formål – hvem som helst kan hoppe på cyklen, og det kostede mig ikke så meget som en krone,« siger Simon.

Hans cykeltur var én ud af en række lokale initiativer i Brabrand, Horsens, Aalborg, Galten og Herlev, hvor børn, unge

Fire hold stillede op til cykelsponsorløbet den 16. maj i Aarhus. Holdene bestod af tidligere missionærer, unge fra PromissioYouths Kom Ind-initiativ i Aarhus og lokale fra Brønderslev og Struer.

I Vindblæs tog kommende deltager på Global Discipleship Training Simon Mejdahl initiativ til sit eget lille cykelløb. Han cyklede 27 km og samlede 4.500 kr. ind.

og voksne cyklede penge ind.

Det samlede resultat af indsamlingskampagnen blev 174.108,50 kr. Det er langt mere, end Promissio havde turdet håbe på, og i en tid, hvor genbrugsbutikkerne måtte holde lukket, varmer alle disse gaver endnu mere.

For de 174.108,50 kr. kan Promissio eksempelvis lægge en fjerdedel af taget på Mana Galataa, uddele to tons ris til forældreløse børn, sende 200 lærere på dagskursus i bedre undervisning, lønne en evangelist i to år og give to piger et års ophold på Deborah Center. ●

Firmaet FairCare har en CSR-aftale med Promissio. Derudover sponsorerer de et cykelhold, som gerne ville cykle for den gode sag. FairCare støttede holdet med 100 kr. pr. kilometer, og det blev til intet mindre end 37 kilometer på én time.

Hele sponsorløbet den 16. maj blev streamet live på Facebook. Generalsekretær Frede Ruby Østergård stod klar til at interviewe cykelrytterne. Her interviewes Promissios formand, Per Rasmussen, som cyklede på Team Missionær.

I Brabrand cyklede en flok venner og klassekammerater fra Jakobskolens rundt om Engsøen. Børnene holdt ud gennem blæst og regn og samlede mere end 11.000 kr. ind.

STADIG STOR EFTERSPØRGSEL PÅ GLOBAL DISCIPLESHIP TRAINING

Tilmeldingen til bibelskolen Global Discipleship Training (GDT), som Promissio kører sammen med Børkop Højskole, er åben for foråret 2021 og 2022. Og efterspørgslen er stor. Ud af de i alt 16 pladser på holdet i 2021, er der i skrivende stund kun én ledig drengplads, mens der er venteliste til pigepladserne. Pladserne deles således op for at sikre den bedst mulige balance på holdet. Der kan dog helt frem til kursusstart forekomme afmeldinger til holdet, og derfor er der fortsat håb for dem på ventelisten.

Det glæder os også, at der allerede er en del tilmeldinger til holdet i 2022. Dog har ingen af de tilmeldte endnu været til screeningssamtaler, hvilke først afholdes i 2021. Tilmeldingen til 2023 åbner den 1. december 2020.

Kender du nogle, der gerne vil på GDT, kan vi derfor kun opfordre varmt til, at de tilmelder sig så snart som muligt.

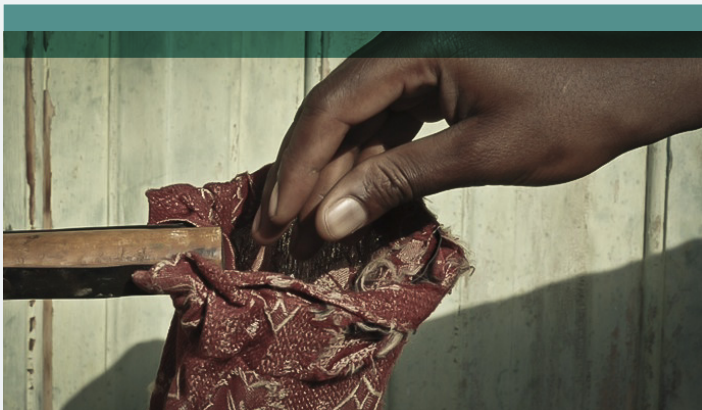
MANA GALATAA TAGER FORM

Først var det planen, at Lotte og Bjarne Carlsen skulle flytte ind i Mana Galataa i Robe i maj 2019. Siden da er byggeriet blevet ramt af flere forskellige forsinkelser, og Lotte og Bjarne har været ude i både plan B, C og D for at finde lokaler til GDT'erne og et hus til dem selv.

Nu ser det dog ud til, at den del af Mana Galataa, hvor Lotte og Bjarne skal bo, kommer til at så klar i løbet af efteråret 2020, og de håber at kunne flytte ind i oktober eller november. (Billedet herover er fra august 2020).

I juni blev der sendt et brev ud til Promissios medlemmer med en opfordring til at støtte byggeriet af Mana Galataa, der oven i forsinkelser også er blevet dyrere end forventet.

På baggrund af brevet har Promissio modtaget 77.000 kroner, hvilket vi er meget taknemmelige for. Vi modtager gerne endnu flere bidrag til byggeriet af Mana Galataa. Læs mere på promissio.dk/takkenshus.

PROMISSIOS VENNER HJÆLPER MED RENTEFRIE LÅN

I det forrige blad fortalte vi om, hvordan Promissio netop i år mangler frie midler, fordi beholdningen i arvepuljen er faldet. Det er i sig selv glædeligt, fordi det betyder, at pengene er kommet ud og arbejde, præcis som det har været

ønsket både fra dem, der har testamenteret pengene, og fra Promissios side. Det skaber dog også en udfordring for vores likviditet, da Promissio i denne tid skal betale en række store regninger på blandt andet byggeriet af Mana Galataa i Etiopien.

Vi spurgte derfor, om der var nogle af vores venner, som havde en mindre eller større sum penge stående, som de var villige til at udlåne rentefrit til Promissio med tilbagebetaling inden for en overskuelig tidshorisont.

Til vores store glæde og taknemmelighed har vi modtaget flere henvendelser fra venner, der ønsker at hjælpe til med det, de kan. 720.000 kroner har vi lånt fra venner, og i samme ombæring har vi modtaget gavebreve på lidt over halvdelen af beløbet. Stor tak for hjælpen og gavmildheden!

Promissio har stadig brug for at låne op til en million kroner, og vi er derfor fortsat interesseret i at høre fra venner, som har mulighed for og lyst til at yde et rentefrit lån. I kan kontakte generalsekretær Frede Ruby Østergård på telefon: 2972 5994 eller mail: frede@promissio.dk.

PROMISSIO AFHOLDER NYT ÅRSMØDE DEN 3. OKTOBER

Da vi på grund af corona-pandemien blev nødt til at aflyse årsmødet den 4. april, har vi valgt at udvide Landsudvalgsmødet den 3. oktober til et nyt og større arrangement, som kan træde i stedet for årsmødet.

Vi ser derfor med glæde frem til at invitere indenfor til årsmøde på TORVET, Katrinebjergvej 75, 8200 Aarhus N under det spændende tema "Mission i tiden og til tiden". Da generalforsamlingen blev afholdt online den 21. april, vil dagen være uden beretninger fra arbejdet og valg til bestyrelsen.

Fra 9.30-10.30 afholdes det årlige Landsudvalgsmøde for landsudvalgets medlemmer, hvorefter programmet åbnes for alle interesserede. Foruden morgenkaffe lægges ud med bibelrefleksion ved sognepræst og tidligere missionær Anders Møberg. Over middag kan vi byde velkommen til generalsekretær i Folkekirkens Mellemkirkelige Råd Birger Nygaard og generalsekretær i Dansk Missionsråd Henrik Sonne Petersen – også tidligere Promissio-missionær – som vil tage os igennem missionsbevægelsens historie og mulige fremtid. Oplæggene vil være fulgt af en åben drøftelse af, hvordan missionsorganisationerne og særligt Promissio kan være en organisation i tiden.

I løbet af dagen serverer vi en masse godt til ganen – blandt andet den etiopiske nationalret, injerra – og vi fortæller om nyt fra arbejdet i Promissio.

Læs mere og tilmeld dig på via promissio.dk/aarsmoede.

BØRNECYKELLØB GAV PENGE TIL PROMISSIO

I forbindelse med sommerafslutningen i Indre Mission i Randers, cyklede børnene penge ind til Promissios arbejde.

Den yngste deltager var kun to år gammel og samlede penge ind til Promissio ved at køre rundt om missionshuset på løbecyklen – som han netop havde lært at køre på. De større børn skulle ud på en lidt længere rute for at forældrene satte en "runde-streg" på papiret.

I alt samlede de 3.765 kroner ind til Promissios arbejde. Tak for indsatsen til alle!

NYT MISSIONSOMRÅDE

I Promissio har vi gennem de seneste år arbejdet på, om og hvordan vi kunne tage del i et nyt missionsområde.

Vi har umiddelbart lukket døren for at gå direkte i gang i et nyt område internationalt og er nået frem til, at et eventuelt nyt område naturligt kan ligge i forlængelse af de ophold, som vi i forvejen giver kristne i Danmark mulighed for at få hos vores partnere. Det handler både om GDT'ere, volontører og deltagere på studieture. Her kommer vi i tæt kontakt med kirken i udlandet, og flere kommer til at brænde for tværkulturelt arbejde. Det vil være naturligt at arbejde på, hvordan dette kan videreføres for dem, som kommer hjem fra disse ophold, til glæde for det tværkulturelle arbejde i Danmark og andre steder.

Lige nu arbejder vi på at finde svar på, hvordan vi kunne udforme det mere konkret, da vi selvfølgelig kun kan gøre det i den udstrækning, der er kræfter og økonomi til det.

Kontakt os gerne, hvis du har idéer til vores videre arbejde.

EN GENBRUGS-ILDSJÆL STOPPER – ELLER GØR HUN?

Efter næsten 30 år med genbrug, stoppede Ane-Mette Kamstrup Jørgensen som leder af Promissios genbrugsbutik i Brøndby i marts i år. Men helt farvel blev det ikke til.

Af Rikke Thomassen, journalist

»Der er ikke noget i det, for jeg er ikke stoppet alligevel,« svarer Ane-Mette Kamstrup Jørgensen, da jeg spørger, om hun vil fortælle om sit farvel til genbrugsbutikken i Brøndby og sit liv med genbrug.

»Er du ikke stoppet som leder alligevel?« spørger jeg undrende, for jeg havde fået at vide, at Ane-Mette ville stoppe i foråret 2020.

»Jo, jeg er stoppet som leder, men så ringede den nye leder, Leif, og spurgte, om jeg havde lyst til at komme en gang imellem som afløser. Det sagde jeg ja til, og nu er det blevet til, at jeg kommer der fast. Så jeg har sådan set ikke sagt farvel,« forklarer Ane-Mette og tilføjer:

»Så der er ikke noget at fortælle om det.«

Kæmpede for at starte butikken op

Men jo, der er alligevel noget at fortælle. For Ane-Mette Kamstrup Jørgensen har været aktiv i genbrugs-branchen i næsten 30 år – 22 år som leder af Promissios Genbrugsbutik i Brøndby, og før det boede hun sammen med sin mand i Middelfart, hvor de gennem syv år som frivillige var med til at oprette 14 genbrugsbutikker for Indre Mission.

Herefter flyttede de tilbage til Herlev, hvor de ønskede at starte en ny genbrugsbutik for Dansk Etiopier Mission (nu Promissio) i nærheden af, hvor de boede.

»Men det var ikke til at få en butik dengang. Alt var optaget, og derfor sprang vi til og tog butikken ude i Brøndby. Det var faktisk lidt af en præstation, at vi fik startet den butik, men vi brændte for sagen, og vi gjorde alt, hvad vi kunne, for at få den startet op,« siger Ane-Mette.

Efter tre år blev hendes mand dog

Ane-Mette Kamstrup Jørgensen er stoppet som leder af Promissios genbrugsbutik i Brøndby efter 22 år på posten.

Foto: Hanne Kristoffersen

syg, men hun fortsatte selv som leder af butikken, og det er nu blevet til 22 år. Hvorfor hun er blevet ved så længe, er ganske enkelt:

»Brænder man for sagen, så går alting meget lettere. Jeg har brændt både for sagen og for muligheden for at samle penge ind til et velgørende formål,« siger hun.

Kan hun blive ved?

For Ane-Mette blev det et oplagt tidspunkt at stoppe som leder, når hun blev 85 år, og selvom hun forestillede sig at stoppe helt med genbrug, trives hun godt med at være medarbejder i butikken.

»Når det har ligget i en i så mange år, så forsvinder det jo heller ikke lige. "Ih, kan du blive ved", er der så mange, der siger,

men når det går så gelinde for en, så er det jo ikke noget, man skal roses for. Det er jo ikke nogen præstation i den forstand. Jeg har stadig kræfter til at klippe min hæk og slå mit græs. Hvorfor skulle jeg så ikke også kunne gå ud og ekspedere kunder i butikken?« spørger Ane-Mette – og det spørgsmål behøver vist ikke et svar. ●

Tak fra Promissio

Fra Promissio skal der lyde en stor tak til Ane-Mette Kamstrup Jørgensen for den store indsats, hun har ydet gennem alle årene i genbrugsbutikken i Brøndby.

CORONASITUATIONEN I LIBERIA: »FOLK ER SULTNE OG FRUSTREDE«

Befolkningen i Liberia mærker fortsat følgevirkningerne af coronapandemien. I foråret lukkede landet ned i tre måneder, og i slutningen af juni lukkede det langsomt op igen. Det er nu blandt andet tilladt at rejse mellem regioner i landet, kirker er også åbne, ligesom skolerne delvist åbner igen. Der er dog også forlydender om, at smitten i landet er stigende, og at der derfor lukkes ned igen flere steder.

Liberianernes hverdag er fortsat påvirket af restriktionerne, og missionær Elisabeth Poulsen fortæller, at en stor udfordring for de lokale er, at markederne er lukkede.

»Man går på marked nærmest hver

dag for at skaffe sig de mest nødvendige ting, hvis man har penge, men nu, da man ikke kan sælge sine varer, er der ingen indtjening. Folk er sultne og frustrerede,« siger Elisabeth.

Smittetallet er uvist

Hvordan situationen er med spredningen af coronavirus er i Liberia, er uvist.

De officielle tal (fra midten af august) lyder på 1.257 smittede og 82 døde.

»Det må dog forventes, at det reelle tal er noget højere. Dels er der ikke så mange, der testes for coronavirus, og det bliver heller ikke oplyst, hvis en person dør af

coronavirus, da det vil stigmatisere familien, ligesom situationen er med for eksempel aids i landet,« forklarer Elisabeth.

På begge kirkens hospitaler, Phebe Hospital og Curren Hospital, har ansatte været smittet med coronavirus, heriblandt den ledende overlæge på Phebe Hospital, Dr. Sibley. Også hans kone og fire børn er blevet testet positive for Covid-19, men er alle raske igen.

For Elisabeth Poulsen er situationen, at hun fortsat er på Færøerne, men det er planen, at hun skal rejse til Liberia igen i løbet af efteråret. ●

- RTH

PROMISSIOS MISSIONÆRER I ETIOPIEN FØLER SIG TRYGGE TRODS CORONAVIRUS

Promissios missionærer i Etiopien har valgt at blive boende i landet, selvom det fortsat er påvirket af coronapandemien.

De officielle smittetal for Etiopien lød i midten af august på 29.896 for hele landet, men der forventes dog at være et stort mørketal. På trods af situationen med coronavirus føler missionærene sig trygge i Etiopien og forventer at kunne udføre deres arbejde for Promissio.

I Etiopien er der fortsat restriktioner i form af afstand og påbud om brug af ansigtsmasker, de lokale markeder er lukkede, og det er fortsat kun tilladt at bruge hvert andet sæde i alle transportmidler.

I praksis viser det sig dog, at mange mennesker fortsat står og sidder tæt i busser eller under et halvtag, når der kommer en kraftig regnbyge.

Berit Østby har været i Etiopien hen over sommeren. Hun skulle have været i Norge for blandt andet at deltage på LMF's sommermøde, og hun og hendes mand, Mehret-Ab, skulle have været i Eritrea for at besøge Mehret-Abs familie. Begge dele blev

dog aflyst på grund af corona.

På sprogskolen MY-LINC, hvor Berit arbejder, underviser de fortsat kun online, og lidt flere end tyve studerende følger undervisningen fra både Europa, USA, Etiopien og andre steder i Afrika.

Lotte og Bjarne Carlsen har været i Danmark hen over sommeren og rejste

tilbage til Etiopien i begyndelsen af august, hvor de første 14 dage stod på hjemmekarantæne i Promissios hus i Addis Ababa. Herefter rejste de til Robe, hvor de fortsat bor i et lejet hus, indtil Mana Galataa er klar til indflytning i løbet af efteråret. ●

- RTH

I Etiopien rykker sælgere fra de lukkede markeder ud på gaderne.

SENDEMENIGHEDEN LEVER MED I ELISABETHS LIV OG GIVER TRYGHED

»Jeg tror, det ville være ensomt – i hvert fald i tankerne – hvis jeg ikke havde en sendemenighed,« siger missionær Elisabeth Poulsen om både at være udsendt af Promissio og af sin lokale menighed på Færøerne. Samtidig inspirerer udsendelsen også sendemenigheden til international mission.

Af Rikke Thomassen, journalist

Når Promissio udsender missionærer, sker det altid i samarbejde med en lokal kirke eller menighed, blandt andet fordi det er vigtigt for missionærens trivsel, at der er nogen, der lever med, når man er udsendt.

Elisabeth Poulsen er derfor også udsendt af sin lokale kirke og menighed på Færøerne, og det giver et væsentligt bidrag til Elisabeths hverdag.

»At have en sendemenighed giver mig en følelse af tryghed. Der er nogle, der følger med og tænker på mit ve og vel, når

jeg er ude – og når jeg er hjemme. På den måde står jeg ikke alene, men har et helt hold bagved hjemmefra. Jeg tror, det ville være ensomt – i hvert fald i tankerne – hvis jeg ikke havde en sendemenighed,« siger Elisabeth Poulsen, der også oplevede menighedens omsorg helt konkret, da hun i al hast måtte rejse ud af Liberia og til Færøerne på grund af coronavirus.

»Da kom der en fra bestyrelsen forbi med en pakke og bød velkommen hjem,« fortæller Elisabeth.

Simun Persson Jacobsen er præst ved Skála Kirke og med i menighedshusets bestyrelse, og han ser også netop den konkrete medleven som en vigtig opgave for sendemenigheden.

»Vi er glade for, at det er Promissio, der har det formelle ansvar, for det er jo Promissio, der har kompetencerne, hvis der opstår problemer af forskellig art. Men så tænker vi også, at når det er en færing, der rejser ud, så er hun en af vores, som hjertet banker for, og som vi skal huske i bøn og indlevelse. Så omsorg, bønneopgave og medleven, det er meget vigtigt for os,« siger Simun.

Sendemenigheden er den tætte relation

Som udsendt føler Elisabeth, at hun hele tiden er både ude og hjemme, og hun oplever, at sendemenigheden også er med til at give tryghed i den situation.

»Det er godt at vide, at jeg kan lægge emner ind til dem til forbøn, og det er godt, at de kender mig – jeg har en historie med dem, for det er jo min menighed. Promissio er naturligvis dem, jeg er udsendt af, men min tætte relation ligger i mit eget herhjemme,« siger hun.

For Elisabeth var udsendelsesgudstjenesten i Skála Kirke og den efterfølgende sammenkomst i menighedshuset også med til at tydeliggøre kirkens og menighedens ejerskab for hendes udsendelse.

»For mig markerede det, at nu er det den her aften, vi er sammen. Nu tager vi et nyt skridt ud i mission. En af os tager afsted, og andre er hjemme, men har alligevel et ansvar for den, der går ud.

»Elisabeths udsendelse er også med til at øge fokus på at gå ud i verden,« siger Simun Persson Jacobsen, der er præst ved Skála Kirke.

(Foto fra udsendelsesgudstjenesten i Skála Kirke i 2019.)

Når man markerer noget, så er det jo med til at levendegøre nogle ting, og med en udsendelsesgudstjeneste bliver mennesker også mindet om udsendelsen: "Nårh ja, det er i næste uge, hun rejser." Jeg føler også, at når jeg har en sendemenighed, så er jeg på en måde accepteret. Det er jo mange mennesker, der går sammen og siger, at det her vil vi støtte op om, og derfor blev det med udsendelsen også tydeligt for mig, at jeg har et bagland,« siger hun.

Sammenhæng mellem mission og baglandet

Elisabeth er udsendt på en måde, hvor hun er på Færøerne flere måneder om året, og det ser hun også som en mulighed for at skabe større sammenhæng mellem Liberia og Færøerne – mellem mission og baglandet.

»Min måde at være udsendt på giver mig mulighed for at være mere synlig i baglandet. Jeg er ikke bare en "eksportvare", der er ude i to år, men jeg har mulighed for at oplære kirken i at sende ud i mission. Min vinkel har været, at jeg ved at være mere synlig i baglandet kan vise, hvad det vil sige at være missionær: At jeg ikke er et overmenneske, men en helt almindelig person,« siger Elisabeth.

For sendemenigheden i Skála har udsendelsen af Elisabeth og hendes fortællinger fra Liberia også været med til at give nye perspektiver og mere fokus på international mission, fortæller Símun Persson Jacobsen.

»Vi har ikke sagt ja til at være sendemenighed, fordi vi skal have noget ud af det – det er mest andre, der skal have noget ud af det. Men for os som sendemenighed er der den frugt, at vi får hjerte for andre mennesker og bliver mindet om, at verden er større end Skála, og vi får hjerte for mere og andet end det, vi har i forvejen. Måske kan det også på et tidspunkt føre til, at andre mennesker får lyst eller kald til at komme ud i verden. Det må tiden vise. Enkelte færing er udsendt, men det er ikke så mange, så Elisabeths udsendelse er også med til at øge fokus på at gå ud i verden,« siger han. ●

Menighedshuset i Skála er tilknyttet Kirkjuliga Heimamissíónin – svarende til Indre Mission i Danmark.

Símun Persson Jacobsen er ud over at være præst i Skála Kirke og med i menighedshusets bestyrelse også formand for Kirkjuliga Heimamissíónin.

Elisabeth Poulsen er udsendt til Liberia af både Promissio og hendes lokale menighed i Skála på Færøerne.

BYD SIMONE HJERTELTIGT VELKOMMEN

Den 17. august begyndte Simone Malmroes Tarp som markedsførings- og sekretariatskoordinator i et barselsvikariat for Line Reckweg Nissen. Vikariatet løber indtil sommeren 2021, og Simone arbejder gennemsnitligt 26 timer pr. uge.

Simone er 29 år, uddannet i Kristendom, Kultur og Kommunikation fra Diakonhøjskolen i Aarhus og har foruden kommunikationsopgaver i Aarhus Valgmenighed senest varetaget et vikariat som marketing- og kommunikationsassistent hos Musikhuset i Aarhus.

Byd Simone hjerteligt velkommen! Og hav tålmodighed, hvis tingene tager lidt længere tid, end de plejer.

Fra og med december vender Line tilbage og arbejder en dag om ugen i samarbejde med Simone.

TAK FOR GAVER

Tak for gaver til Promissios arbejde på i alt 1.510.349 kr. i andet kvartal 2020. Der blev i perioden samlet næsten 200.000 kr. mere ind end forventet. Vi er dybt taknemmelige for den store opbakning til arbejdet i en for mange problemfyldt tid. Tak, for jeres generøsitet!

I 2020 har Promissio brugt for i alt 5.641.000 kr. i gaver. Tak for alle bidrag.

MØDEAKTIVITETEN ER I GANG IGEN

Under nedlukningen af Danmark som følge af corona-pandemien har alle Promissios møder i foråret været aflyst. Generalsekretær Frede Ruby Østergård nåede som den sidste aftale inden sommerferien at besøge Ølgod Indre Mission den 24. juni, og det, håber vi, bliver startskuddet for endnu flere møder og besøg det næste halve år i lyset af, at pandemien er under kontrol i Danmark.

I september måned skal netværkskoordinator Tuja Berg indtil videre besøge både Skørping-Fræer Sognegård og Ringkøbing Indre Mission (se mere på promissio.dk).

Vi vil også rigtig gerne besøge dit fællesskab og fortælle om international mission. Skriv til vores mødebooker Andreas Knudsen på andreas@promissio.dk, eller ring til os på 7356 1260, hvis du gerne vil lave en aftale.

Hertz Foto

DIN GAVE GIVER MENNESKER ET LIVSFORVANDLENDE MØDE MED JESUS KRISTUS

En gave til Promissio er en gave til mission med hjerte, mund og hænder! Sådan indbetaler du din gave til Promissio:

- Med Dankort på www.stot.promissio.dk. Her kan du også tilmelde dig som fastgiver via Betalingsservice.
- MobilePay 395 001. Vigtigt: Skriv navn, adresse og CPR-nummer i beskedfeltet, hvis du ønsker fradrag.
- Nordea bank: 2207-0062262753.

HVAD SÆLGER JAMAAL?

Med lidt viden om sproget afaan oromo, lidt kendskab til engelsk og lidt god fantasi kan man finde frem til, hvad Jamaal sælger.

Af Bjarne Carlsen, missionær i Etiopien

I maj måned gik jeg en del ture i og omkring Robe i Bale-området i Etiopien, hvor vi bor og arbejder. Hver gang lagde jeg billeder på Facebook, og i forbindelse med dette billede stillede jeg spørgsmålet: Hvad sælger Jamaal? Det er ikke så svært at finde ud af det, som man skulle tro – selvom man ikke taler det lokale sprog.

Siden Lotte og jeg flyttede til Robe, er det blevet klart for mig, at det er godt at være udstyret med en vis mængde fantasi, når man skal bo og arbejde blandt mennesker med et helt andet sprog og en helt anden kultur, end man er vant til fra sin opvækst.

Det er naturligvis uhyre vigtigt, at man prøver at lære sproget og også forsøger at sætte sig ind i kulturen blandt de mennesker, man skal bo iblandt, men det er bare ikke nok med det, man kan lære på skolebænken. Rigtig mange ting læres først i den direkte kommunikation med mennesker, og nogle ting læres altså ved at læse skilte og prøve at tyde dem.

Lærer om kulturen ved at kunne sproget

Det lokale sprog i Robe er afaan oromo – eller rettere én af de utallige og temmelig forskellige dialekter af dette sprog.

Jeg har desværre endnu ikke haft mulighed for at lære afaan oromo, så mit ordforråd begrænser sig indtil videre til den smule, jeg har kunnet suge til mig i forskellige sammenhænge. Derfor er jeg nødt til at snakke amharisk med folk. Det forstår og taler langt de fleste stort set lige så godt som afaan oromoo, men de foretrækker naturligvis at tale deres eget sprog, så jeg håber snart at kunne finde tid og mulighed til at få lært i det mindst det mest basale på lokalsproget – også

Fjerner du i'erne på skiltet, så ligner de to første ord to engelske ord – og så har du svaret på, hvad Jamaal sælger.

fordi man lærer om kulturen ved at kunne sproget.

Jeg har imidlertid altid haft en forkærlighed for at læse skilte og prøve at forstå, hvad der står på dem, uanset hvor i verden, jeg har været. Nogle steder bruger de alfabetet, som er helt ukendte for mig, og så er det naturligvis håbløst, men afaan oromoo skrives med latinske bogstaver, som (for de flestes tilfælde) udtales tilnærmelsesvist, som vi er vant til, og så er det jo bare med at prøve! Og det var også, hvad jeg gjorde på mine gåture rundt i Robe.

På skiltet står der ...

Jeg fandt hurtigt ud af tre ting: For det første sættes bogstavet 'i' ind rigtig mange steder, hvor vi ikke ville have nogen vokal, for det andet bruges der mange engelske låneord, og for det tredje er engelsk et utroligt fleksibelt sprog!

I det aktuelle tilfælde er den vare, som Jamaal sælger "isper paarti", hvilket uden de overflødige i'er bliver til "sper paart", og så kan de fleste, der har lært engelsk, nok godt gætte, at Jamaal sælger "spare parts" – altså reservedele. ●

Fire aftner om ugen besøger Gizaw Haile lokale familier i deres hjem, hvor de holder bibelstudie. Dagene bruger han på at bede og vidne for folk, han møder på gaden.

MENNESKER BLIVER OMVENDT I ADDIS ABABAS NYBYGGEROMRÅDER

5.000 har allerede hørt evangeliet, og nu vil kirken længere ud.
Men der er brug for penge.

I et rum på størrelse med et dansk klasselokale er børn, voksne og ældre samlet for at fejre gudstjeneste. I dette nybyggerområde i Etiopiens hovedstad Addis Ababa lå der for blot fire år siden ingen Mekane Yesus-kirke, men i dag tælles der 79 medlemmer og 150 aktivitetsdeltagere på ugentlig basis.

Vi møder her Gizaw Haile, som blev udsendt af sin menighed og etablerede outreachet i Tulu Dimtu med støtte fra Addis Ababa-synoden og Promissio.

Gizaw er i forundring over, hvordan Helligånden har arbejdet i og omkring ham med den voksende kirke. Men de har også selv arbejdet for det:

»Vi har flere forskellige måder, vi deler de gode nyheder på. Fire søndage om året laver hele menigheden noget udadvendt arbejde, og så forkynder vi de gode nyheder til folk her i området i alle ferier og højtider,« fortæller Gizaw.

Arbejdet fortsætter med din hjælp

Gennem projektet "Jesus til nye bydele i Addis Ababa", som outreachet i Tulu Dimtu er en del af, er 100 mennesker blevet omvendt, og flere end 5.000 har hørt evangeliet. De næste år vil fem nye evangelister blive sendt ud og nye outreaches etableres. Til det er der brug for mere end blot gåpåmod.

Evangelisterne har brug for en løn, de kan leve af, så de kan investere den nødvendige tid og energi i evangelisationsarbejdet. Derfor spørger Addis Ababa-synoden Promissio om hjælp.

Vil du være med til at støtte de fem nye evangelister i deres livsvigtige arbejde med at bringe de gode nyheder til Addis Ababas befolkning? Så giv en gave via MobilePay til 395 001 i dag! ●

